

Arrest

nr. 229 057 van 20 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 25 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 augustus 2019.

Gelet op de beschikking van 26 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” genomen door de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus op 25 januari 2018 verkregen heeft in Griekenland met een daaraan gekoppelde verblijfstitel geldig tot 28 januari 2021.

3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

4. Verzoeker herhaalt zijn eerder afgelegde verklaringen met betrekking tot zijn levensomstandigheden in Griekenland en verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie. De Raad merkt op dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie an sich volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoeker slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu hij niet verder komt dan het herhalen van zijn verklaringen afgelegd voor het CGVS en het tegenspreken van de gedane bevindingen, waarmee hij echter de gedane vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht.

Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dient bovendien te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst er op dat verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken.

In de mate verzoeker artikel 3 EVRM geschonden acht, benadrukt de Raad dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. Verzoeker toont niet in concreto aan dat hij, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan zijn status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg,

werkgelegenheid en huisvesting. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat de basisrechten van verzoeker in Griekenland als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft. Verzoekers levensomstandigheden kan er niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

5. Gelet op het voorgaande lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 1 augustus 2019, voert verzoekende partij aan dat in de praktijk de rechten van personen die internationale bescherming hebben in Griekenland niet gerespecteerd worden. Verzoekende partij wijst erop dat zij zeer veel concrete inspanningen heeft geleverd tussen de periode dat zij subsidiaire bescherming heeft gekregen (januari) en de maand juli toen zij is vertrokken naar België. Verzoekende partij wijst erop dat het CGVS niet kan volstaan met het verwijzen naar landeninformatie maar haar concrete problemen moet toetsen aan de informatie. Zij verklaarde dat het zeer moeilijk was om huisvesting te vinden, en zij slechts 150 euro kreeg om van te leven. Voorts verklaarde zij dat zij werd bestolen en geen hulp kreeg van de politie. Verzoekende partij wijst er op dat zij psychologische begeleiding nodig heeft sinds haar aankomst in België.

Verzoekende partij wijst erop dat het CGVS niet kan volstaan met het verwijzen naar landeninformatie maar haar concrete problemen moet toetsen aan de informatie. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal heeft onderzocht of verzoekende partij elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat zij zich niet meer zou kunnen beroepen op de reeds verkregen internationale bescherming, *in casu* de subsidiaire beschermingsstatus, wegens het eventueel bestaan in Griekenland van een gegronde vrees voor vervolging, een reëel risico op ernstige schade of onmenselijke of vernederende levensomstandigheden, wat *in casu* niet het geval blijkt te zijn. De Raad wijst er verder op dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie *an sich* volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden

dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen wat zij *in casu* niet heeft gedaan.

Verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij erop wijst dat zij zeer veel concrete inspanningen heeft geleverd tussen de periode dat zij subsidiaire bescherming heeft gekregen (januari) en de maand juli toen zij is vertrokken naar België. De Raad wijst dienaangaande naar hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld: *“U stelt in Athene totaal geen bijstand te hebben gekregen, noch op vlak van huisvesting, noch op vlak van kleding, eten of medische verzorging. U moest alles zelf regelen (CGVS p.5). In dit kader kunnen volgende bemerkingen worden gemaakt. Zo stelt u dat u zich de dag na uw aankomst in Athene ging aanmelden bij de asielinstanties en toen u te kennen gaf geen woning te hebben als antwoord kreeg dat u wel op hoogte was van de moeilijke situatie. U contacteerde nog twee organisaties, Praxis en Solidariteit, om u te helpen aan een woonst te geraken, maar ook hier kreeg u te horen dat u de situatie kende en men u zou contacteren (CGVS p.5). Uit deze door u afgelegde verklaringen kan niet worden afgeleid dat de Griekse instanties en deze organisaties u niet zouden hebben willen helpen, doch wel dat ze te kampen hadden met een vluchtelingenstroom die ze dienden te verwerken. Wat betreft de woningnood dient opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk in staat was uw plan te trekken. Zo huurde u vanaf uw aankomst in Athene samen met een aantal andere personen een woning en deelden jullie de kosten. U stelt dat jullie verschillende keren uit jullie woning werden gezet. Dit had te maken met verschillende factoren, zo woonden jullie met teveel personen in een woonst, kwamen uw huisgenoten niet overeen, een van hen dronk, etc. U stelt 'het lag niet aan mij, maar aan de anderen, als er problemen zijn dan verhuis ik' (CGVS p.6). Uit uw verklaringen blijkt dat u zelf aangeeft dat er wel degelijk een reden is waarom dit telkenmale gebeurde. Verder gaf u aan twee organisaties te hebben gecontacteerd om bijstand te krijgen, de eerste organisatie (de naam weet u niet meer), gaf u te kennen dat ze niemand meer konden inschrijven, van de tweede organisatie 'CRS', kreeg u na acht maanden in Griekenland te hebben verbleven, een toelage van 150 € per maand (CGVS p.5-6). Ook hieruit blijkt niet dat er een onwil was ten aanzien van u om u te helpen, doch dat u 'in de wacht stond' totdat men in staat was uw dossier te behandelen. Uw verklaring op vlak van 'eten' geen bijstand te hebben gekregen dient te worden gerelativeerd in die zin dat u stelde dat u wel degelijk recht had op voedselbedeling van de organisatie 'Khora', 'de maaltijden werden bedeed op maandag en donderdag', maar geeft u aan dat u niet alles kon eten. Gevraagd naar de reden hiervoor stelt u 'ik ben op vlak van eten heel moeilijk, ik kan niet alles eten, ook niet in een restaurant, vandaar dat ik zo mager ben'. Gevraagd of u daarmee wilde zeggen dat u bepaalde dingen niet lustte, beaamt u dit (CGVS p.7). Verder stipt u aan dat er geen werk was. U gevraagd wat u in dezer hebt geprobeerd, verklaart u in winkels/markten in handen van Pakistanen en Afghanen navraag te hebben gedaan. Er was wel werk zo geeft u aan, maar u had geen contacten. Gevraagd of u ook nog op andere plekken naar werk hebt gezocht, antwoordt u 'neen, ze waren in de markten van Amonia aanwezig'. Gevraagd waarom u uw actieterrein niet hebt uitgebreid, antwoordt u 'eerlijk gezegd, ik heb de focus gelegd op huisvesting en op rust in mijn dagelijks leven. Zonder stabiliteit kan ik niet leven' (CGVS p.6). Uit dit door u gegeven antwoord blijkt dat u zichzelf wel bewust bent van het gegeven dat u niet alle mogelijkheden benut hebt om aan werk te geraken, temeer algemeen geweten is dat tewerkstelling ook voor 'gewone Grieken' een heikel punt is. Ook wat het leren van de Griekse taal betreft hebt u geen doorgedreven inspanningen verricht. U stelt weliswaar 'ik moest de taal leren en ik heb gezocht, er waren wel scholen maar enkel voor kinderen en voor volwassenen Engels, ik heb geen kans gehad'. Gepeild wat u in dezer exact hebt ondernomen, geeft u aan naar twee organisaties te zijn geweest, maar dat u zich enkel kon inschrijven voor Duits of Engels. Gevraagd of u in dit kader nog andere inspanningen had ondernomen, ontkent u en herhaalt u dat uw focus lag op huisvesting (CGVS p.7). Hieruit kan evenmin worden afgeleid als zou u doorgedreven inspanningen verricht hebben zich de taal eigen te maken. Bovendien liet u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud optekenen dat men u in Turkije aangeraden had naar Griekenland te reizen om vandaar uit dan uw reis naar Europa verder te zetten. Gevraagd waarom Griekenland geen optie voor u was, stelt u te hebben vernomen dat de situatie daar slecht was en dit bij aankomst werd bevestigd (CGVS p.3). Zulks doet vermoeden dat u sowieso niet van plan was uw leven in Griekenland op te bouwen en u dus evenmin doorgedreven inspanningen hebt geleverd hier uw plek te vinden.” Zij werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.*

Waar zij verder verklaarde dat zij werd bestolen en geen hulp kreeg van de politie, wijst de Raad op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld: *“Vervolgens geeft u nog het volgende aan (toen u samen met een vriend een appartement huurde via een Griekse makelaar): ' 's middags kregen we de sleutel en in de avond hebben we het appartement verlaten omdat de Griekse burens ons lastigvielen'. Gevraagd dit toe te lichten geeft u aan dat jullie de hele nacht werden lastiggevallen, iedere minuut kwam er een buur die zei 'eruit'. Hierna zouden jullie van de makelaar maar een deel van het geld hebben teruggekregen (CGVS p.6). Dit door u aangereikt gebeuren is niet ernstig genoeg om hieruit*

een vrees in de zin van de Conventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade af te leiden, dit hoeft geen verder betoog. Eénzelfde opmerking kan gemaakt worden wat betreft uw bewering dat u op het Syntagma plein werd overvallen door een vijftal mannen die uw gsm afpakten en de politie, toen u aangifte wou doen, u zou hebben gezegd terug naar het plein te gaan en te zien of uw belagers daar nog waren. U stelt 'ik was vluchteling en op die manier konden ze me buitenwerken'. Dit is echter louter uw eigen gevolgtrekking, niets meer en niets minder, en u gaat eraan voorbij dat u zelfs niet kon aangeven wat de nationaliteit van uw overvallers was. Daarenboven geeft u zelf aan dat dit soort zaken (overvallen) dagelijks gebeuren in Griekenland, er veel bendes zijn en u niet het eerste slachtoffer was. Bovendien hebt u nav. dit incident nagelaten een andere instantie of organisatie ter hulp te roepen (CGVS p.7). Gevraagd of u nog andere problemen in Griekenland hebt ervaren antwoordt u 'een paar lichte daden, racistische daden toen ik in de bus was'. Gevraagd deze problemen toe te lichten, verklaart u dat u bij het instappen van de bus door een Griekse jongen naar achter werd geduwd. Gevraagd of u nog andere problemen hebt ervaren, ontkent u dat (CGVS p.8). Het CGVS herhaalt zich wanneer het stelt dat dit door u aangevoerde incident niet ernstig genoeg is om te ressorteren onder de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming." Zij werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

Verzoekende partij wijst erop dat zij psychologische begeleiding nodig heeft sinds haar aankomst in België.

Met betrekking tot verzoekende partij haar medische/psychologische problematiek, wijst de Raad op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld: *"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

Zo legde u op het einde van uw persoonlijk onderhoud plots een medisch dossier en twee schrijven opgemaakt door een psycholoog neer (alle stukken zijn opgemaakt in België), u stelt dat u het bij uw aankomst hier moeilijk had en u verzorging nodig had. U was eerder vergeten deze stukken neer te leggen (CGVS p.8, 11). Dient in dezer te worden opgemerkt dat uw persoonlijk onderhoud probleemloos is verlopen en u in staat bleek de u gestelde vragen op een adequate manier te beantwoorden. Bovendien werd er u bij aanvang van het onderhoud uitdrukkelijk te kennen gegeven dat u ten allen tijde kon aangeven wanneer u een pauze nodig had, een gegeven waarvan u kennis had genomen (CGVS p.2). Bovendien gaf u op het einde van het onderhoud te kennen dat u alle vragen goed begrepen had en het onderhoud voor u goed was verlopen (CGVS p.11).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij in België voor haar medische/psychologische problemen een verzorging krijgt zoals blijkt uit haar voorgelegde medische attesten. Uit deze medische attesten blijkt echter niet dat verzoekende partij geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg in Griekenland. Voorts heeft verzoekende partij geen concrete elementen aangehaald waaruit zou blijken dat zij geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg in Griekenland. De Raad wijst er nog op dat verzoekende partij zelf stelt dat zij pas sinds haar aankomst in België medische/psychologische begeleiding nodig zou hebben.

Wat de beoordeling van de medische/psychologische van verzoekende partij *an sich* betreft, wijst de Raad erop dat medische/psychologische problemen op zich niet onder het toepassingsgebied vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij dient zich hiervoor te wenden tot de daartoe geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het herhalen van haar relaas, en de algemene opmerking dat in de praktijk de rechten van personen die internationale bescherming hebben in Griekenland niet gerespecteerd worden, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 1 augustus 2019 opgenomen grond. Zij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS